

paa den nordre Tange en helt anden, saa længe den nordre Tange er skuddt saa langt tilbage fra den søndre. Her faa Høfderne Materialvandringen fra 4 Veje, og jeg tror, at enten vi bygge store eller smaa Høfder, vil Materialvandringen være saa stærk, at de ville kunne bevares, men kunne vi nøjes med en enkelt stor Høfde, vil der spares ikke ubetydelige Beløb for Statskassen, og vi, der kende Forholdene deroppe, vide, at den nordre Tange, hvor Høfderne skulle bygges, har ikke Spor af Værdi, vi kunne lægge et Beskyttelsesdige saa langt ind bag om Terrainet, at selv om Havet skærer en stor Bugt der ind, spiller det slet ingen Rolle og har slet ingen Betydning. Derfor vilde jeg gerne have, at der skulde gaas forsøgsvis frem, at Ministeren kunde faa Beløbet til fri Kaa-dighed, og begynde paa den sydlige Spids af den nordre Tange og se, hvorledes en eller to—tre Høfder der ville virke. Muligvis vil der kunne spares en hel Del af de Høfder, der ere foreslaaede. Dette er blot en Henstilling, jeg har ikke turdet stille Forslag derom, fordi jeg nødvendig vil lægge Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af de Forslag, som Ministeren for offentlige Arbejder har fremsat. Jeg betragter en Begyndelse til en Ophjælpning af Fiskeriet paa Vestkysten som et saa stort Gode, at jeg, selv om jeg er uenig i mangt og meget i disse Forslag, hvad jeg muligvis nok er, saa tør jeg ikke stille Forslag, der muligvis kunde hindre Gennemførelsen af hele Værket. Jeg vil, som sagt, ønske, at den ærede Minister blev stillet frit med Hensyn til Antallet af Høfderne, saa at vi fik saa meget ud af denne Bevilling, som det var os muligt. Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger.

Nørhave: Det er en mærkelig Enighed, der har gjort sig gældende i det Udvalg, der har været nedsat om Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst. Ved at se paa de Ændringsforslag, som følge med Betænkningen, ses det, at der er fuld Enighed i Udvalget angaaende Anlægget af en Havn ved Skagen og angaaende Molerne paa Jyllands Vestkyst, og der er kun to ærede Medlemmer, som have stillet Forslag om at nægte Bevillingen til Høfderne. Altsaa, et stort Flertal staar paa det hele, og hele Udvalget holder paa de to Foranstaltninger. Allerede ved at læse Betænkningen faar man dog nogen Tanke om, at det kun er saa som saa med Enigheden; ja, det er, som et æret Medlem udtalte for lidt siden, at naar man læste Betænkningen, fik man

Betænkninger ved det hele, og man faar sikkert den Følelse, at det er, som det ærede Medlem for Hølbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) sagde i Gaar, at naar de ere blevne enige, er det kun, fordi den ene har faaet noget, og en anden har faaet noget andet, og de, der ikke have faaet noget, have faaet en lille Tilføjelse i Betænkningen om, at de i en nærmere eller fjernere Fremtid ville blive tagne i Betragtning. Det Indtryk faar man fuldt ud ved at læse Betænkningen. Der skrives f. Eks. i Betænkningen: „Efter saaledes at have omtalt de forskellige paatænkte Foranstaltninger lige fra det nordligste Punkt Skagen og Syd paa langs hele Vestkysten, skal til Slutning omtales Indsejlingen fra Havet til Ribe.“ Ribe kommer som Rosinen i Pølseenden, og der bliver brugt nogle sympatetiske Udtryk om, hvad denne By skal have.

Vi have nu hørt fra forskellige Medlemmer, at nogle synes, at det er ret at tænke paa Ribe, andre mene, at det er umuligt at gøre noget for den By. Siden vi have faaet Betænkningen forelagt og set den Enighed, der var om Ændringerne, men den Tvivl, der var i selve Betænkningen, have vi nu hørt, at Udvalget ikke har kunnet overlade til Ordføreren at tolke Udvalgets Tanker; men nu have snart alle de, der vare med i Udvalget, talt. Der er allerede ca. 10 af Udvalgets Medlemmer, der have talt, og de andre komme sikkert nok. Men hvad Enigheden mellem dem angaar, have vi sikkert alle kunnet skønne, at den var mindre værdifuld. Jeg beklager kun for mit Vedkommende, at jeg ikke har haft Sæde i det Udvalg, thi saa havde der muligvis kommet til at staa lidt i Betænkningen angaaende Sandnæshage. Den er nu slet ikke nævnt og kan derfor ikke omtales her i Dag, da det jo er Ændringer til Lovforslaget og selve Forslaget, vi skulle tale om, det vil altsaa i hvert Fald kun kunne blive lidt, der kan siges om Sandnæshage. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) kunde maaske have ønsket at faa en Udtalelse frem om Esbjerg, men ellers ere jo alle Punkter dragne frem i Betænkningen, og nu have i alt Fald mange af Udvalgets Medlemmer udtalt sig hver fra sit Standpunkt.

Jeg tillod mig ved 1ste Behandling af denne Sag at udtale min Mening om det meningsløse i at anlægge en Havn ved Skagen. Jeg kunde ikke og kan fremdeles ikke se, at der er nogen Grund til at anlægge nogen Havn ved Skagen, kun 4 Mil fra en udmærket god og brugelig